УДК 821.161.2.09-051(477)»19/20»І.Денисюк:001.89
DOI https://doi.org/10.24919/2308-4863/83-2-32

Христина ОНІШЕЧКО,
orcid.org/0009-0003-9770-6332
аспірантка кафедри української літератури імені академіка Михайла Возняка
Львівський національний університет імені Івана Франка
(Львів, Україна) onishechkokhrystyna@gmail.com

«ВИХОВАТЕЛЬ БАГАТЬОХ ПОКОЛІНЬ НАУКОВЦІВ І ЦІЛОЇ АРМІЇ УЧИТЕЛЬСТВА»: ІВАН ДЕНИСЮК В ОЦІНЦІ СУЧАСНИКІВ

Стаття присвячена аналізу наукової та педагогічної діяльності львівського професора Івана Денисюка, видатного літературознавця, фольклориста, франкознавця та педагога. З нагоди сторіччя з дня народження вченого висвітлено його внесок у розвиток літературознавства, зокрема франкознавства, теорії жанрів, фольклористики та педагогіки. Мета дослідження – узагальнення праць, присвячених І. Денисюку, а також вивчення його спадщини через призму наукових публікацій, спогадів колег і учнів. У статті проаналізовано праці відомих науковців, зокрема Л. Бондар, М. Гнатюка, М. Ільницького, Ю. Горблянського, В. Корнійчука, М. Легкого, В. Микитюка, Т. Пастуха І. Роздольської, Т. Салиги та інших, які розкривають внесок І. Денисюка в україноцентричний підхід до літературознавства та його генологічні дослідження. Автори відзначають, що його методологія та аналітичний стиль, збагачені знанням іноземних мов і літератур, були новаторськими для свого часу. Суттєвою частиною дослідження є спогади про І. Денисюка як про викладача. Його лекції вирізнялися високою інформативністю, емоційністю та здатністю зацікавити аудиторію. Педагогічна діяльність професора стала взірцем для нових поколінь філологів завдяки його увазі до індивідуального стилю студентів, здатності залучати їх до обговорення та вихованню самостійного критичного мислення. Особливу роль у його підході відіграли традиції його наставників, серед яких М. Возняк і М. Рудницький. Фольклористична спадщина І. Денисюка, зокрема його дослідження українського весілля, сприяла поглибленому розумінню національної культури. Його праці розкривали зв'язок літературних і фольклорних форм, акцентуючи на унікальності української усної традиції в контексті світової культури. Зрештою, наукова діяльність І. Денисюка залишила помітний слід у літературознавстві, фольклористиці та педагогіці. Вивчення його праць та аналіз публікацій, присвячених ученому, дозволяють переосмислити наукову спадщину професора та оцінити її значення для формування сучасного українського літературознавства й виховання нових поколінь дослідників.

Ключові слова: *літературна генерація, просографічний метод, франкознавство, націоцентризм, інтелектуальний світогляд.*

Khrystyna ONISHECHKO,
orcid.org/0009-0003-9770-6332
PhD student at the Department of Ukrainian Literature named after Academician Mykhailo Vozniak
Ivan Franko National University of Lviv
(Lviv, Ukraine) onishechkokhrystyna@gmail.com

"THE EDUCATOR OF MANY GENERATIONS OF SCHOLARS AND A WHOLE ARMY OF TEACHERS": IVAN DENYSIUK IN THE EYES OF HIS CONTEMPORARIES

The article is dedicated to analyzing the scientific and pedagogical activities of Lviv professor Ivan Denysiuk, a prominent literary scholar, folklorist, Franko studies expert, and educator. On the occasion of the centenary of his birth, the article highlights his contributions to the development of literary studies, particularly Franko studies, genre theory, folkloristics, and pedagogy. The aim of the study is to summarize the works dedicated to I. Denysiuk and examine his legacy through the lens of scholarly publications, as well as recollections from his colleagues and students. The article analyzes the works of prominent researchers, including L. Bondar, M. Hnatyuk, M. Ilnytskyi, Yu. Horblyanskyi, V. Korniichuk, M. Lehkyi, V. Mykytiuk, T. Pastukh, I. Rozdolska, T. Salyha, and others, who reveal Denysiuk's contributions to a Ukrainocentric approach in literary studies and his pioneering work in genre studies. Scholars note that his methodology and analytical style, enriched by his knowledge of foreign languages and literatures, were innovative for their time. A significant part of the research focuses on recollections of Denysiuk as an educator. His lectures were distinguished by their high informativeness, emotional depth, and ability to engage the audience. His pedagogical activities became a model for new generations of philologists, thanks to his attention to students' individual styles, ability to involve them in discussions, and nurturing of independent critical thinking. Traditions of his mentors, including M. Vozniak and M. Rudnytskyi, played a significant role in shaping his teaching approach. Denysiuk's folkloristic legacy, particularly his research on Ukrainian

wedding traditions, contributed to a deeper understanding of national culture. His works uncovered the connections between literary and folkloric forms, emphasizing the uniqueness of Ukrainian oral traditions in the context of global culture. Ultimately, Denysiuk's scholarly activities left a significant mark on literary studies, folkloristics, and pedagogy. The study of his works and analysis of publications dedicated to him allow for a reevaluation of the professor's scientific legacy and underscore its importance in shaping modern Ukrainian literary studies and educating new generations of researchers.

Key words: *literary generation, prosopographic method, Franko studies, nation-centric approach, intellectual worldview.*

Постановка проблеми. Важливим джерелом для розуміння еволюції наукових вчень і принципів розвитку певної галузі знань стають всебічні дослідження життя та творчості видатних учених. В історії українського літературознавства важливе місце посідає львівський професор Іван Денисюк. Цьогоріч святкуємо сторіччя від його дня народження. З цієї нагоди варто скрупульозно відзначити здобутки І. Денисюка у царині історії та теорії літератури, зокрема й передовсім франкознавства, фольклористики, педагогіки тощо. Вже на початку XXI століття чимало науковців, які були його друзями, колегами та учнями, досліджували життєтворчість свого побратима й вчителя. Вчені з різних академічних та культурних середовищ у своїх текстах розкривали багатогранність особистості І. Денисюка, аналізували його ідеї, науковий стиль, зокрема літературознавчу далекоглядність, його роль «генератора ідей». Варто зазначити, що такі дослідження також є важливим свідченням про те, що діяльність науковця вплинула на сучасний розвиток літературознавства та виховання нового покоління філологів.

Мета статті передбачає всебічне дослідження та узагальнення праць присвячених на пошану професора І. Денисюка. До уваги взято збірники «З його духа печаттю. Збірник наукових праць на пошану професора Івана Денисюка» у двох томах, «Іван Денисюк: Не попіл слів, а серця жар…: збірник наукових праць та матеріалів», а також окремі статті у часописах.

Аналіз досліджень. Наскрізними завданнями публікації є аналіз статей, у яких висвітлено внесок науковця у галузі літературознавства, зокрема праць М. Гнатюка, М. Ільницького, М. Легкого, Т. Салиги, І. Тростюка, франкознавства – Ю. Горблянського, Т. Пастуха, І. Роздольської, Л. Сеника, В. Корнійчука, фольклористики – Я. Гарасима, С. Пилипчука, педагогіки – Л. Боднар, В. Микитюка, С. Микуша, а також особистих спогадів Р. Іваничука, А. Скоця. Очевидно, що цей перелік є неповним, і попереду написання синтетичних досліджень доробку І. Денисюка.

Основою для цілісного вивчення постаті є жанр спогадів. Окрім міфічності чи метафоризації, які містяться у мемуарах, можна почерпнути багато деталей, які стосуються характеру, темпераменту, літературознавчого наукового стилю. Оптимальним інструментарієм є застосування просопографічного методу, тобто створення всебічної біографії дослідника за допомогою різноманітної джерельної бази, до якої входять індивідуальні якості особистості, а також взаємовідносини із оточенням.

Виклад основного матеріалу. Отож на початку XXI століття Андрій Скоць одним із перших опублікував спогади про І. Денисюка, написавши невелику брошуру під назвою «Слово про побратима». Автор розповідав урочисто і піднесено, використовуючи велику кількість стилістичних фігур, водночас спогади нагадують радше художній твір, аніж опис реальних життєвих подій. Все-таки А. Скоць відзначав, що науковий шлях І. Денисюка був визначений на Сандомирському плацдармі, коли поранення спрямувало його до наукової діяльності філолога. «Щаслива наука, що має такого Денисюка» (Скоць, Якимович, 2000: 6) писав його друг, підкреслюючи велегранність зацікавлень І. Денисюка. Власне, одним із перших колега-викладач наголосив на неймовірно оригінальному та яскравому педагогічному таланті свого кафедрала, зокрема його вміння проводити лекцію-розповідь.

Про І. Денисюка як «близького приятеля» писав Роман Іваничук, який згадував про свого одногрупника у статті «Слово про побратима» як талановитого поета та здібного художника: «... прочитайте хоч кілька сторінок Денисюкових літературознавчих праць і переконаєтесь, що їх писав поет, ви не відірветесь від тексту…» (Іваничук, 2001: 9). Лариса Бондар також згадує і про режисерський хист І. Денисюка. Вчений обожнював вистави: «Він тут виступає як актор, як глядач, як рецензент, як дослідник, як режисер, як мемуарист і, нарешті, як драматург» (Бондар, 2018: 273). За словами науковиці, професор не лише не пропускав жодного спектаклю в університеті чи театрі, а також брав безпосередню участь. І. Денисюк є автором п'єси «Профілі і маски», до якої вміло підібрав типаж для кожного героя, запевняючи, що «кожен філолог має пройти іспит сценою» (Бондар, 2018: 277).

Микола Ільницький говорив про І. Денисюка як про вправного літературознавця, який аналізував літературу «якось не по-радянському». Маю за честь саме його словами назвати цю статтю – «Вихователь багатьох поколінь і цілої армії учительства» (Ільницький, 2001: 13). М. Ільницький вагоме значення у формуванні особистості другалітературознавця надає наставникам І. Денисюка – Михайлові Возняку, Михайлові Рудницькому, а також відзначає особливе місце у формуванні вченого знанню іноземних мов та літератур.

Школою філологічної майстерності став літературно-критичний гурток, який заснував І. Денисюк. Саме там професор навчав студентів мати власну думку, ігнорувати тогочасну вульгарно-соціологічну та тенденційну оцінки про українських письменників. Як зауважує Михайло Гнатюк: «... завжди пам'ятаємо і той дух високої науковості на лекціях Івана Денисюка, і той дух високонаціональної свідомості на засіданнях науково-критичного гуртка, що став кузнею цілого покоління оригінальних літературознавців і критиків» (Гнатюк, 2001: 13). Відзначив М. Гнатюк також доробок І. Денисюка у розвитку теорії літературних жанрів, де науковець, використовуючи поглиблений аналіз художнього твору, «доходить до вивчення поетики певного жанру» (Гнатюк, 2001: 4), водночас, виокремлюючи «проблему поетики прози» (Гнатюк, 2001: 5).

Про стиль і форму І. Денисюка-літературознавця пише і Микола Легкий у передмові до першого тому «Літературознавчих та фольклористичних праць», зокрема стверджує, що Денисюк-дослідник завжди шукав і підкреслював оригінальність української літератури. М. Легкий аргументовано показує, що науковець зумів сформувати власну генологічну концепцію, досліджуючи жанр новели, оповідання, белетризованого нарису, акварелі, шкіца тощо (Легкий, 2005: 7). Також у своїй монографії «Проза Івана Франка: поетика, естетика, рецепція в критиці» М. Легкий зауважує, що «Осмислюючи проблеми розвитку української малої прози на зламі XIX–XX ст., І. Денисюк вказував на такі основні тенденції, як "розкріпачення" жанрів, взаємопроникнення і накладання одних форм на інші, синтез різних жанрових, родових ознак…» (Легкий, 2021: 406).

Згідно з твердженнями іншого учня професора – Тараса Пастуха («Франкознавчі здобутки Івана Денисюка»), внесок професора І. Денисюка у розвиток франкознавства неможливо переоцінити. Зацікавити творчістю І. Франка вдалося ще науковому керівникові вченого – М. Возняку, бо «від нього молодий учений узяв такі засадничі положення наукової методології, як посилену увагу до фактажу, до публікації невідомих матеріалів задля заповнення білих плям в історії літератури» (Пастух, 2005: 3). Починаючи з другої половини 50-х років XX століття, І. Денисюк сформував власну методику дослідження творчості І. Франка. Т. Пастух переконаний, що тут належне слід віддати також Семенові Шаховському, який навчав свого аспіранта всебічно аналізувати художній текст. Валерій Корнійчук у статті «Він знав, "як много важить слово…"», вміщеної у збірнику праць «Іван Денисюк: не попіл слів, а серця жар…» на честь 90-річчя від дня народження професора, стверджує, що І. Денисюк пересилив «тенденцію апріорного, поверхового, описового, "планіметричного" підходу до художньої спадщини письменника» (Корнійчук, 2018: 43). Читаючи з 1987 року курс «Ідейно-художнє новаторство прози Івана Франка», лектор збагачував студентський кругозір знаннями про І. Франка як вправного модерніста і новатора у розробці системи форм оповіді. Особливе значення мав лекційний виклад професора, оскільки студентські конспекти відображали повноту прочитаного матеріалу. Ірині Роздольській вдалося відновити тексти спецкурсу «Проза Івана Франка»: «То були невимушені оповіді про Франка з науковою інтригою, розлогими відступами, віртуозним аналізом незнаних нам тоді Франкових творів, з розлогим цитуванням з пам'яті» (Роздольська, 2018: 76).

Франкознавчі здобутки І. Денисюка відзначав також Любомир Сеник. У статті «Наука професора Івана Денисюка: україноцентризм», автор підкреслив націоцентризм як провідну рису наукового світогляду філолога. У дослідженнях творів І. Франка Л. Сеник простежив постійне наголошування «на національному пріоритеті»: «Україна як джерело і феномен творчости лежить в основі теорії професора Івана Денисюка про національний характер українського письменства» (Сеник, 2018: 11). Продовжив думку Л. Сеника Юрій Горблянський, який у статті «Таємниця людяності та професіоналізму професора Івана Денисюка: До специфіки наукового мислення» наголошував на тому, що професор завжди дотримувався принципу – спершу вивчати творче надбання, проблематику, стратегії, методологію рідної для дослідника літератури, а вже згодом порівнювати із зарубіжним. За допомогою методу «неспішного вчитування» львівський вчений виявляв нові горизонти для майбутнього вивчення: «… пропонує часто цілком несподіваний ракурс інтерпретації й елегантно накреслює нові перспективи для

філологічного наукового пошуку» (Горблянський, 2010: 21).

Не менш цікавими є спогади учнів І. Денисюка про нього як улюбленого вчителя з хистом справжнього педагога. Основою його педагогічної майстерності, за словами Т. Пастуха, також став досвід і традиція викладачів професора, від яких науковець запозичив повноту викладу матеріалу (М. Возняк), синтез української і західноєвропейської літератур (М. Рудницький), формування індивідуального стилю (С. Шаховський). Та не менш важливими у виробленні досконалого викладання були для І. Денисюка І. Франко, С. Єфремов, М. Драгоманов, М. Грушевський та інші класики українського літературознавства і педагогіки. «Він учив через прекрасне чути поклик глибинного, – стверджував Т. Пастух, – головним для І. Денисюка є уважне прочитання художніх творів і вміння їх по-своєму інтерпретувати. Не слід завчасно вдаватися до висновків, позаяк це фальсифікуватиме факти. Ось чому І. Денисюк великого значення надавав знанню теоретичного матеріалу, а у помилках студентів часто звинувачував себе» (Пастух, 2018: 234).

Про винятковий стиль лекцій І. Денисюка згадує і В. Микитюк («Ментор Іван Денисюк. Inmemoriam», «Іван Денисюк: "Професор-характерник" або "Вчитель учителів"»). Зокрема яскравими завжди були початок і завершення заняття. Вчений уникав надмірної кількості дат, а зосереджував увагу на авторському самостійному аналізі тексту, просив студентів не покладатись виключно на зміст лекцій. Цей педагогічний прийом, на думку В. Микитюка, професор запозичив від Франкового образу вчителя Міхонського в оповіданні «Борис Граб», для якого головним було самостійно і критично «думати». Часто І. Денисюк вводив у теорію життєві приклади, які згодом ставали своєрідними легендами і ширилися коридорами університету, умів вчасно адаптувати і залучити студентів до важливої інформації за допомогою «пози, жесту, міміки, доречним жартом чи іронічним висловом» (Микитюк, 2018: 247).

У статті «Біла троянда любові» Т. Салига теж зосереджував увагу на педагогічному хисті львівського професора, робивши акцент на здатності І. Денисюка зацікавити студентів, створити рівноправні стосунки з ними, уникаючи зверхності. Денисюк-ментор майстерно знаходив цікаві аспекти в лекційному матеріалі, що сприяло залученню студентів до активного обговорення. Особливе значення Т. Салига надавав вмінню викладача підтримувати контакт з авдиторією для взаєморозуміння та співпраці: «Ви у творчості письменника завжди шукали якогось екзотичного острівця, чогось несподіваного і навіть чогось "сороміцького" – і цим брали в полон» (Салига, 2001: 7).

Вагоме місце у доробку І. Денисюка займають фольклористичні дослідження. Завдяки його розвідкам вдалося пояснити багато невідомого в українському фольклорі, зокрема Ярослав Гарасим стверджує у передмові до 3 тому «Літературознавчих та фольклористичних праць», що «кількість "темних місць" в українському весіллі скоротилася щонайменше на дві одиниці» (Гарасим, 2005: 7), позаяк дослідник віднайшов у 1998 році могилу Красної Пані – язичницької богині. І. Денисюк, за словами всіх його учнів, намагався завжди віднаходити унікальні фольклорні матеріали. На його переконання, усна народна творчість черпає свої початки з повсякденного життя, зазначає Святослав Пилипчук: «Реалії буднів, предмети та явища з побуту наших забутих і незабутих предків стали надійною, продуктивною, завжди отвореною скарбівнею для творчого натхнення колективного автора» (Пилипчук, 2018: 134). Як бачимо, І. Денисюк у своїх фольклорних чи то літературознавчих дослідженнях особливу увагу зосереджував на національному елементі. Вчений вважав, що усна словесність, художня література є безпрецедентними феноменами, у які закладені автентичні риси національної ідентичності. Заразом це визначає важливу роль у формуванні національної свідомості, а також є дає розуміння безперервності культурного та історичного розвитку суспільства.

Висновки. Безперечно, що напрацювання І. Денисюка у царині літературознавства та фольклористики впродовж майже пів століття не втратили своєї актуальності, а залишили глибокий слід у науковій сфері, засвідчують значення генераційного виміру для розвитку літературознавчої й фольклористичної шкіл. У руслі наукової діяльності І. Денисюка покоління дослідників, які зростали під його керівництвом, зазнали впливу через педагогічну діяльність, публікації, наукові розвідки.

Категорія національного для І. Денисюка визначала своєрідність і вагу української літератури і фольклору у світовому контексті. Очевидно, що І. Денисюк сприяв розвиткові україноцентричного підходу у нашому літературознавстві, що робить українську усну словесність та художню літературу винятковою не тільки для українців. Варто зазначити, що професор як ніхто інший у своїх наукових студіях стверджував синкретизм літературних форм та фольклорних мотивів. У його наукових розвідках чітко фокусується важливість

національної культури, яка є своєрідним духовним та історичним досвідом українського народу.

У сфері викладання І. Денисюк був справжнім взірцем педагогічної майстерності. Для його лекційних занять характерна висока інформативність, а також використання прикладів із життя й літератури, які викликали інтерес слухачів. Професор умів вчасно залучати до активного обговорення студентів, концентрувати їхню увагу на головному, а також відкривати горизонти невідомого в літературі. Методологічні і методичні постулати вивчення і викладання літератури І. Франка прийшли до І. Денисюка за посередництвом його сучасників, яких він знав особисто – М. Возняка, М. Рудницького, С. Шаховського та інших. І. Денисюк назавжди запам'ятається як справжній друг і колега, який завжди готовий був підтримати і дати слушну пораду учням чи співробітникам. У науковому середовищі, де працював професор, завжди панувала доброзичлива атмосфера завдяки його відкритості та людяності. Для багатьох молодих дослідників він був джерелом натхнення для наукових відкриттів.

Отож, його наукова та педагогічна діяльність залишили помітний слід для сучасних та майбутніх поколінь. Проаналізовані публікації, які написані на його честь, є важливою складовою у галузі фольклористики, літературознавства та педагогіки, адже узагальнюють найголовніші концепти діяльності І. Денисюка. Водночас такі публікації стають основою знань та інспірацій для наступників, а знаменний ювілей професора дозволяє ще раз переосмислити його наукову діяльність.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Бондар Л. Іван Денисюк і сцена на сцені поза сценою. Іван Денисюк: Не попіл слів, а серця жар…: збірник наукових праць та матеріалів. Львів: Видавничий центр ЛНУ імені Івана Франка. 2018. С. 273–288.
2. Гарасим Я. Фольклористичні студії І. Денисюка. Літературознавчі та фольклористичні праці у 3 т., 4 кн. Львів. 2005. Т. 3. С. 3–14.
3. Гнатюк М. Повноліття професора. «З його духа печаттю…» Збірник наукових праць на пошану професора Івана Денисюка. Львів: Видавничий центр ЛНУ імені Івана Франка. 2001. Т. 1. 13–14.
4. Гнатюк М. Проблеми теорії літератури у працях Івана Денисюка. «З його духа печаттю…» Збірник наукових праць на пошану професора Івана Денисюка. Львів: Видавничий центр ЛНУ імені Івана Франка. 2001. Т. 2. С. 3–9.
5. Горблянський Ю. Таємниця людяності та професіоналізму професора Івана Денисюка: До специфіки наукового мислення. Міфологія і Фольклор. 2010. Випуск 2. С. 16–24.
6. Іваничук Р. Слово про побратима. «З його духа печаттю…» Збірник наукових праць на пошану професора Івана Денисюка. Львів: Видавничий центр ЛНУ імені Івана Франка. 2001. Т. 1. 8–11.
7. Ільницький М. «Два нудні, яким цікаво». «З його духа печаттю…» Збірник наукових праць на пошану професора Івана Денисюка. Львів: Видавничий центр ЛНУ імені Івана Франка. 2001. Т. 1. С. 11–13.
8. Корнійчук В. Він знав, «як много важить слово…» (Франкіана Івана Денисюка). Іван Денисюк: Не попіл слів, а серця жар…: збірник наукових праць та матеріалів. Львів: Видавничий центр ЛНУ імені Івана Франка. 2018. С. 41–53.
9. Легкий М. Обрій літературознавчих зацікавлень. Літературознавчі та фольклористичні праці у 3 т., 4 кн. Львів, 2005. Т. 1. Кн. 1. С. 3–15.
10. Легкий М. Проза Івана Франка: поетика, естетика, рецепція в критиці: монографія. ДУ "Інститут Івана Франка НАН України", Львівський національний університет імені Івана Франка. Львів. 2021. 608 с.
11. Микитюк В. Іван Денисюк: «Професор-характерник» або «Вчитель учителів». Іван Денисюк: Не попіл слів, а серця жар…: збірник наукових праць та матеріалів. Львів: Видавничий центр ЛНУ імені Івана Франка. 2018. С. 243–260.
12. Микитюк В. Ментор Іван Денисюк. Inmemoriam. Збруч. 12. 12. 2019. Режим доступу: https://zbruc.eu/node/94185
13. Пастух Т. Привчатись і довіряти: Іван Денисюк як учитель. Іван Денисюк: Не попіл слів, а серця жар…: збірник наукових праць та матеріалів. Львів: Видавничий центр ЛНУ імені Івана Франка. 2018. С. 230–234.
14. Пастух Т. Франкознавчі здобутки Івана Денисюка. Літературознавчі та фольклористичні праці у 3 т., 4 кн. Львів. 2005. Т. 2. С. 3–20.
15. Пилипчук С. «Смакуючи красою і мудрістю…»: Іван Денисюк – дослідник поетики фольклору. Іван Денисюк: Не попіл слів, а серця жар…: збірник наукових праць та матеріалів. Львів: Видавничий центр ЛНУ імені Івана Франка. 2018. С. 132–140.
16. Роздольська І. Професор з легенди: штрихи до портрета Івана Денисюка. Іван Денисюк: Не попіл слів, а серця жар…: збірник наукових праць та матеріалів. Львів: Видавничий центр ЛНУ імені Івана Франка. 2018. С. 71–83.
17. Салига Т. Біла троянда любові. «З його духа печаттю…» Збірник наукових праць на пошану професора Івана Денисюка. Львів: Видавничий центр ЛНУ імені Івана Франка. 2001. Т. 1. С. 5–8.
18. Сеник Л. Наука професора Івана Денисюка: україноцентризм. Іван Денисюк: Не попіл слів, а серця жар…: збірник наукових праць та матеріалів. Львів: Видавничий центр ЛНУ імені Івана Франка. 2018. С. 10–18.
19. Скоць А.,Якимович Б. Слово про Івана Денисюка. Львів, Видавничий центр ЛНУ ім. І. Франка. 2000. 20 с.

REFERENCES

1. Bondar L. (2018) Ivan Denysiuk i stsena na stseni poza stsenoiu. [Ivan Denysiuk and the stage on stage beyond the stage] Ivan Denysiuk: Ne popil sliv, a sertsia zhar…: zbirnyk naukovykh prats ta materialiv. Lviv: Vydavnychyi tsentr LNU imeni Ivana Franka. 2018. 273–288. [in Ukrainian].

2. Harasym Ya. (2005) Folklorystychni studii I. Denysiuka. [Folkloristic studies of I. Denysiuk] Literaturoznavchi ta folklorystychni pratsi u 3 t., 4 kn. Lviv. T. 3. 3–14. [in Ukrainian].

3. Hnatiuk M. (2001) Povnolittia profesora. [Adulthood of the professor] «Z yoho dukha pechattiu…» Zbirnyk naukovykh prats na poshanu profesora Ivana Denysiuka. Lviv: Vydavnychyi tsentr LNU imeni Ivana Franka. T. 1. 13–14. [in Ukrainian].

4. Hnatiuk M. (2001) Problemy teorii literatury u pratsiakh Ivana Denysiuka. [Problems of literary theory in the works of Ivan Denysiuk] «Z yoho dukha pechattiu…» Zbirnyk naukovykh prats na poshanu profesora Ivana Denysiuka. Lviv: Vydavnychyi tsentr LNU imeni Ivana Franka. T. 2. 3–9. [in Ukrainian].

5. Horblianskyi Yu. (2010) Taiemnytsia liudianosti ta profesionalizmu profesora Ivana Denysiuka: Do spetsyfiky naukovoho myslennia. [The mystery of humanity and professionalism of Professor Ivan Denysiuk: On the specifics of scientific thinking] Mifolohiia i Folklor. Vypusk 2. 16–24. [in Ukrainian].

6. Ivanychuk R. (2001) Slovo pro pobratyma. [A word about a comrade] «Z yoho dukha pechattiu…» Zbirnyk naukovykh prats na poshanu profesora Ivana Denysiuka. Lviv: Vydavnychyi tsentr LNU imeni Ivana Franka. T. 1. 8–11. [in Ukrainian].

7. Ilnytskyi M. (2001) «Dva nudni, yakym tsikavo». ["Two bored, but interested"] «Z yoho dukha pechattiu…» Zbirnyk naukovykh prats na poshanu profesora Ivana Denysiuka. Lviv: Vydavnychyi tsentr LNU imeni Ivana Franka. T. 1. 11–13. [in Ukrainian].

8. Korniichuk V. (2018) Vin znav, «iak mnoho vazhyt slovo…» (Frankiana Ivana Denysiuka). [He knew, "how much the word matters…" (Denysiuk's study of Franko)] Ivan Denysiuk: Ne popil sliv, a sertsia zhar…: zbirnyk naukovykh prats ta materialiv. Lviv: Vydavnychyi tsentr LNU imeni Ivana Franka. 41–53. [in Ukrainian].

9. Lehkyi M. (2005) Obrii literaturoznavchykh zatsikavlen. [The horizon of literary interests] Literaturoznavchi ta folklorystychni pratsi u 3 t., 4 kn. Lviv, 2005. T. 1. Kn. 1. 3–15. [in Ukrainian].

10. Lehkyi M. (2021) Proza Ivana Franka: poetyka, estetyka, retseptsiia v krytytsi: monohrafiia. [The prose of Ivan Franko: Poetics, aesthetics, reception in criticism: Monograph.] DU "Instytut Ivana Franka NAN Ukrainy", Lvivskyi natsionalnyi universytet imeni Ivana Franka. Lviv. 608. [in Ukrainian].

11. Mykytiuk V. (2018) Ivan Denysiuk: «Profesor-kharakternyk» abo «Vchytel uchyteliv». [Ivan Denysiuk: "Professor-charmer" or "Teacher of teachers"] Ivan Denysiuk: Ne popil sliv, a sertsia zhar…: zbirnyk naukovykh prats ta materialiv. Lviv: Vydavnychyi tsentr LNU imeni Ivana Franka. 243–260. [in Ukrainian].

12. Mykytiuk V. (2019) Mentor Ivan Denysiuk. [Mentor Ivan Denysiuk] Inmemoriam. Zbruch. Rezhym dostupu: https://zbruc.eu/node/94185 [in Ukrainian].

13. Pastukh T. (2018) Pryvchatys i doviriaty: Ivan Denysiuk yak uchytel. [Learning and trusting: Ivan Denysiuk as a teacher] Ivan Denysiuk: Ne popil sliv, a sertsia zhar…: zbirnyk naukovykh prats ta materialiv. Lviv: Vydavnychyi tsentr LNU imeni Ivana Franka. 230–234. [in Ukrainian].

14. Pastukh T. (2005) Frankoznavchi zdobutky Ivana Denysiuka. [Franko's achievements by Ivan Denysiuk] Literaturoznavchi ta folklorystychni pratsi u 3 t., 4 kn. Lviv. T. 2. 3–20. [in Ukrainian].

15. Pylypchuk S. (2018) «Smakuiuchy krasoiu i mudristiu…»: Ivan Denysiuk – doslidnyk poetyky folkloru. ["Savoring beauty and wisdom…": Ivan Denysiuk – researcher of folklore poetics] Ivan Denysiuk: Ne popil sliv, a sertsia zhar…: zbirnyk naukovykh prats ta materialiv. Lviv: Vydavnychyi tsentr LNU imeni Ivana Franka. 132–140. [in Ukrainian].

16. Rozdolska I. (2018) Profesor z lehendy: shtrykhy do portreta Ivana Denysiuka. [A professor from legend: Sketches for the portrait of Ivan Denysiuk] Ivan Denysiuk: Ne popil sliv, a sertsia zhar…: zbirnyk naukovykh prats ta materialiv. Lviv: Vydavnychyi tsentr LNU imeni Ivana Franka. 71–83. [in Ukrainian].

17. Salyha T. (2001) Bila troianda liubovi. [The white rose of love] «Z yoho dukha pechattiu…» Zbirnyk naukovykh prats na poshanu profesora Ivana Denysiuka. Lviv: Vydavnychyi tsentr LNU imeni Ivana Franka. T. 1. 5–8. [in Ukrainian].

18. Senyk L. (2018) Nauka profesora Ivana Denysiuka: ukrainotsentryzm. [The science of Professor Ivan Denysiuk: Ukrainian-centrism] Ivan Denysiuk: Ne popil sliv, a sertsia zhar…: zbirnyk naukovykh prats ta materialiv. Lviv: Vydavnychyi tsentr LNU imeni Ivana Franka. 10–18. [in Ukrainian].

19. Skots A., Iakymovych B. (2000) Slovo pro Ivana Denysiuka. [A word about Ivan Denysiuk] Lviv, Vydavnychyi tsentr LNU im. I. Franka. 20. [in Ukrainian].